

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט איתן כהן

תובעים אלקטור תוכנה בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל דבורין

נגד

נתבעים
1. תאגיד השידור כאן ע"י ב"כ עוה"ד טל ליבליך
2. יערה שפירא ע"י ב"כ עוה"ד טל ליבליך
3. נעם רותם ע"י ב"כ עוה"ד יהונתן יוסף קלינגר

פסק דין

1. זוהי תביעת לשון הרע מטעם התובעת, חברת תוכנה לניהול קמפיין בחירות, נגד נתבע 1, תאגיד שידור סטטוטורי, נתבעת 2, כתבת בכירה במערכת החדשות של הנתבע 1, ונתבע 3, מחולל הפרסום מושא התביעה.
2. במרכז התביעה עומדת כתבה של הנתבעת 2 על בסיס מידע שקיבלה מנתבע 3, ואשר שודרה בשנת 2021 בערוץ כאן 11. בכתבה דווח שנראה שפצחנים הצליחו לפרוץ שוב את מערכות התובעת ולגרום לדליפה במאגר המידע שלה.
3. טענה זו עלתה לאחר ששנה קודם לכן חוותה התובעת אירוע אבטחה, שבמהלכו נפרצו מערכותיה.

9

טענות הצדדים

תמצית טענות התובעת

4. הפרסום השלילי היה מגמתי וחסר עוגן ראייתי, והוא מהווה לשון הרע ופוגע בתובעת שהשקיעה מאמצים רבים בתיקון מחדל האבטחה הקודם.
5. נתבעת 2 היא כתבת פוליטית שאינה עוסקת בטכנולוגיה, והיא החליטה לפרסם את הסיפור בהסתמך על דבריו של נתבע 3 בלבד, ובלי שהיה לה כל ניסיון קודם עמו כמקור עיתונאי.
6. לא מן הנמנע שגורמים פוליטיים עומדים מאחורי ניסיון הפגיעה בתובעת, ולא בכדי נתבעת 2, ככתבת פוליטית, היא זו שקיבלה את המידע.
7. נתבע 3 'פברק' את מסמך הדליפה תוך ניצול בורותה של נתבעת 2, ותוך שהוא מצהיר שמקור הידיעה הוא אותו פצחן שחשף את הדליפה הראשונה, על אף שברור לו שאין דרך להבטיח שמדובר באותו אדם.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

1. נתבע 3 הוא מחולל הפרסום, מעביר המידע לנתבעת 2, וזה ששתף אותו בטוויטר.
2. נתבע 3 הבהיר בכתב הגנתו שכלל לא בדק את המידע שהועבר אליו מהפצחן, אלא העבירו אל
- 3 נתבעת 2 כדי שהיא תבדוק אותו. נתבעת 2 הבהירה בעדותה שדי היה לה בבדיקות שערך נתבע
- 4 3 כדי להחליט שראוי לפרסם את המידע.
5. על נתבעת 2 מוטלת חובה לבדוק מידע שמועבר אליה, בטרם פרסומו. טענותיה שניסתה לפנות
- 6 לפצחן בשאלות נוספות, ושערכה בירורים עם מומחים רבים, לא הוכחו. טענתה שהתייעצה עם
- 7 עו"ד קלינגר, ב"כ נתבע 3, נסתרה על ידו.
8. לאורך שידור הכתבה הודבקה כותרת מלווה בתחתית המסך, שלפיה "פרטי ספר הבוחרים
- 9 נפרצו". הכותרת לא דיברה על חשד לפריצה, על אף שלא היו כל הוכחות שפריצה שכזו אכן
- 10 התרחשה.
11. טענת הפריצה הועלתה לכאורה מטעמו של פצחן אנונימי שטען שהוא היה זה שפרץ למערכות
- 12 התובעת שנה קודם לכן. הפצחן לא הוזמן להעיד מטעם מי מהנתבעים, ואין כל הוכחה לכך
- 13 שהמידע אכן התקבל ממנו, או שאכן נפרצו המערכות פעם נוספת. מכך עולה שהפרסום כולו
- 14 מבוסס על טענה מפי השמועה שאלמוני פרץ למערכות התובעת.
15. הכחשותיה של התובעת את הפריצה, והבהרתה שהמידע שדלף כלל לא קיים במערכותיה, לא
- 16 הובילו את הנתבעים לאמת את טענות הפצחן, והם אף לא המתינו לסיום בדיקת הרשות להגנת
- 17 הפרטיות בטרם פרסמו את הידיעה.
18. טענת הנתבעים שהפצחנים "קיימו את הבטחתם" והדליפו פרטים של חברי ליכוד שמקורם
- 19 בתובעת אינה מבוססת, שכן התובעת לא מנהלת מאגר של חברי ליכוד, כי אם של כלל
- 20 המצביעים הרשומים.
21. בראיונות שנערכו עם חלק מהאנשים ששמותיהם הודלפו, ציינו המרואיינים שמעולם לא
- 22 נרשמו למערכות התובעת, ומומחה הסייבר מסר שנראה שהמידע הוא מהשנה הקודמת ולא
- 23 מהשנה הנוכחית.
24. נתבעת 2 לא הכחישה בחקירתה שהתעלמה מהעובדה שדפוס הפעולה של הפצחן השתנה מאז
- 25 הפעולה הקודמת, וכי הקובץ "המודלף" אינו דומה לקובץ ממערכות התובעת, הן מבחינה
- 26 מבנית והן מבחינה תוכנית.
27. בשום שלב במהלך שידור הכתבה לא נאמר שהמקור מודה שהוא אינו יודע כלל אם הפריצה
- 28 אכן התרחשה.
29. הנתבעת 2 הציגה בכתבה את המידע כאילו מדובר ב"בוחרים", כאשר מתצהירה עולה שמדובר
- 30 ב"משתמשים". מקריינות הכתבה הושמטה עמודה שלמה, המוכיחה שלא יכול להיות שפרטי
- 31 בוחרים דלפו. ההשמטה נעשתה במכוון כדי שניתן יהיה לטעון שההדלפה מתייחסת לפרטיותם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 של כלל אזרחי ישראל, ולא לכמות קטנה של פעילי מפלגה, ובכך להעצים את הדרמטיות של
- 2 הפרסום.
- 3 19. מבנה הקובץ שפורסם בכתבה אינו דומה למבנה הקובץ של ספר הבוחרים. נוסף על כך, קביעת
- 4 התע"צ שהקובץ הגיע ממפלגת הליכוד אינה מחשידה את התובעת דווקא, שכן לליכוד ישנם
- 5 ספקים רבים שהחזיקו בקובץ.
- 6 20. הטענה שנתבע 3 העביר את הקובץ מהכתבה לבדיקת הרשות היא שקרית, ואף נתבע 3 בעדותו
- 7 התקשה להסביר את הפער שבין הקובץ שהועבר לבדיקה ובין הקובץ שהוצג בכתבה. על פי
- 8 עדותו של נתבע 3, הקובץ שהועבר למשרד הפנים הורד על ידי עורך דינו ישירות מהטלגרם.
- 9 21. במקביל לשידור הכתבה, היא הועלתה גם לאתר האינטרנט של הנתבע 1, והנתבעים 1 ו-2 שיתפו
- 10 אותה ברשתות החברתיות ובעמוד היוטיוב של הנתבע 1, וכך גם שודרה כתבת המשך ברשת ב'.
11 אך גם לאחר שהתברר שמערכות התובעת לא נפרצו, כפי שעלה מתעודות עובד הציבור, לא
12 עמדה נתבעת 2 בהבטחתה לפרסם תיקון.
- 13 22. תגובת התובעת לטענות שעלו בכתבה, הובאה רק לאחר סיום השידור, ולא כחלק מהכתבה
14 עצמה, ולכן לא עלתה תגובה זו לכל פלטפורמות הפרסום שבהם פורסמה הכתבה, והיא אינה
15 מצויה בהן לצד הכתבה עד עצם היום הזה, ועל כן מקבל הצופה תמונת מצב שקרית.
- 16 23. התובעת טענה שתעודת עובד ציבור (תע"צ 1) קבעה שמערכות התובעת לא נפרצו, ותע"צ 2
17 אישרה את האינדיקציה שמקור הפריצה בליכוד ולא בתובעת. מכאן שתע"צ שהוגשו בתיק
18 שוללות קשר של מערכות התובעת למידע שדלף.
- 19 24. נתבעת 2 טענה שלאחר פרסום הכתבה התקבלו חיזוקים נוספים לאמיתות המידע, אך
20 הנספחים שאליהם הפנתה סותרים את טענותיה.
- 21 25. נתבע 3 ניסה לפרוץ את המערכת בעצמו ללא הצלחה, ותלונה נגדו הוגשה למשטרה מטעם
22 התובעת.
- 23 26. בגרסתו של נתבע 3 קיימות סתירות רבות בעניינים מהותיים ועדותו אינה אמינה.
- 24 27. בר-זיק שהגיע להעיד כחברו של הנתבע 3, אינו עד אמין, ומעדותו ומפרסומיו הפומביים עולה
25 שאבטחת המידע של התובעת טובה.
- 26 28. טיעוני בר-זיק כאילו בדק בזמן אמת יחד עם הנתבע 3 את המידע שהועבר, הושמעו לראשונה
27 רק בחקירתו הנגדית, כאשר בתצהירו מסר דברים שונים לחלוטין. נוסף על כך, בכותרת המשנה
28 לכתבה שצורפה לתצהיר הנתבעת 2, ציין בר-זיק שלא נמצאו הוכחות לכך שמקור המידע
29 שהודלף הוא באלקטור, ונראה שלפחות חלק מהמידע הגיע ממקורות נוספים.
- 30 29. נתבע 3 לא העביר למשרד הפנים את אותו קובץ שהעביר לנתבעת 2 כיוון שבמשרד הפנים
31 יכולים היו להפריך בקלות את האותנטיות של הקובץ המקורי ביחס למערכות התובעת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

30. נתבע 3 סתר את עצמו כשהעיד על קשריו עם הפצחן. בין היתר טען שניתק עימו את הקשר עוד לפני מועד מסירת הקובץ למשרד הפנים, דבר המוכיח ששיקר בעדותו, ומוכיח שכל קשריו עם הפצחן נסובו סביב מערכות התובעת ותו לא.
 31. כשהוצג לנתבע 3 בחקירתו המסמך מתוך הכתבה, הוא רמז שהתובעת שיבשה וערכה אותו. זאת בעוד שלא צירף לחומר הראיות את הקובץ המקורי אשר לטענתו קיבל מהפצחן.
 32. נתבעת 2 ונתבע 3 סיפקו תשובות סותרות בנוגע לתשובותיו של הפצחן, ונתבע 3 כלל לא הציג ראיה לקיומו של אותו פצחן, או לכך שמדובר בפצחן שחשף את הדליפה הקודמת. מכך עולה שנתבע 3 הוא למעשה אותו פצחן, והוא מנסה להתחמק מאחריותו למעשיו באמצעות הסתרת זהותו.
 33. טענת ההגנה של נתבעת 2, אמת דיברתי, אינה מבוססת, כיוון שהדברים שפורסמו לא היו אמת. נוסף על כך, כיוון שנתבע 3 אישר לנתבעות 1 ו-2 להשתמש בשמו ובמעמדו כדי להעצים את אמינות הכתבה, ולא וידא שהמידע שהוא מעביר מהימן, הגנה זו לא חלה עליו.
 34. ההגנה המיוחדת השמורה לפרסומים עיתונאיים אינה חלה במקרה זה, שכן אין מדובר ב"פרסום עיתונאי אחראי", שהוא תוצר של בדיקה יסודית ומקיפה.
 35. על הנתבעים מוטל נטל ההוכחה שפרסומם היה מבוסס והם כשלו בכך. על כן אין בסיס לטענותיהם בדבר אי-העדתו של הבעלים המשותף של התובעת, ואי-הצגת הדו"ח שערכה התובעת, שכן נטל ההוכחה להיעדר פריצה אינו מוטל על התובעת.
 36. אף הגנת הבעת דעה בתום לב אינה חלה, מפני שהנתבעים לא ניסחו את דבריהם כביקורת אלא כעובדות, ולא פעלו בתום לב.
 37. היקף החשיפה של הפרסומים, ובעקבותיהם הפגיעה הקשה בתדמית התובעת, לאחר שעמלה קשות לתקנה בעקבות פירצת האבטחה הקודמת, מהווה טעם להעלאת שיעור הפיצוי.
 38. חוסר נטילת האחריות מצד הנתבעים ואי התנצלות מצידם מהווים שיקול נוסף התומך בהעלאת שיעור הפיצוי.
 39. במקרה שלפנינו מדובר במספר פרסומים. החשיפה הרבה לה זוכים ערוץ הטלוויזיה של הנתבעת 1 ואתר האינטרנט שלה, היא בתחום הידיעה השיפוטית. בשל כך שהתובעת היא גוף מסחרי, פגיעה בשמה הטוב מהווה פגיעה במשלח ידה ולכן היא זכאית לפיצוי מקסימלי ללא הוכחת נזק, שהוא מלוא סכום התביעה, בצירוף הוצאות משפט.
- תמצית טענות הנתבע 3
40. התובעת לא הציגה הוכחות לטענותיה שנתבע 3 בדה את המידע על הפריצה, או כי היה זדון כלשהו בהתנהלותו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 41. תע"צ שהוגשה, אישרה שבעבר אירעו במערכות התובעת מספר רב של אירועי אבטחה תוך
- 2 שהיא משקרת לגביהם, וכי התובעת הודתה שנהלי האבטחה שלה לקויים. כמו כן אישרה
- 3 התע"צ שהמידע שהודלף הוא ספר הבוחרים של מפלגת הליכוד, שהיא הלקוחה של התובעת.
- 4 42. התובעת הודתה שהיא זו שניהלה את מאגר המידע של הליכוד.
- 5 43. אמינות התובעת עורערה כאשר הוכח ששיקרה לרשויות במסגרת חקירות רשמיות, ושיקרה
- 6 לגבי אירוע האבטחה שאירע, תוך שהיא מתחמקת מהצגת מסמכים לפני בית המשפט ונמנעת
- 7 מהעדת עדים.
- 8 44. בעדותו העיד מר ימין שאין לו אפשרות לפקח או לשלול אירוע שבו פעיל ליכוד יעתיק קובץ
- 9 ממערכת התובעת ויפרסמו. כן העיד שהמידע זהה למידע אחר שהופיע במערכות התובעת,
- 10 ושהמקור הסביר ביותר לדליפה הוא התובעת. עדות זו קיבלה חיזוק מפיו של חוקר אבטחה
- 11 שנחשף למידע.
- 12 45. כל שנתבע 3 עשה היה להעביר את המידע לעיתונאית כדי שזו תבדוק אותו. כמקור עיתונאי לא
- 13 ניתן להטיל עליו אחריות לפרסום.
- 14 46. הוכח מעבר לרמה הנדרשת במשפט אזרחי שמקורו של המידע שדלף בשנת 2021 הוא בתובעת.
- 15 47. בחקירתו הודה מר ימין שניתן היה להוציא ממערכות התובעת את כל החומרים ללא הגנה או
- 16 הגבלה. נהלי האבטחה הלקויים מקימים חזקה שהמאגר פרוץ ומחזקים את הסברה שאכן
- 17 אירעה דליפת מידע.
- 18 48. הן העד בר-זיק והן הנתבע העידו על כך שמבנה הקובץ שדלף זהה למבנה הקבצים של התובעת,
- 19 ועדותם לא הופרכה.
- 20 49. העובדה שהפצחן שפרץ למערכות התובעת בעבר, הוא זה שיצר קשר עם נתבע 3, וכי הודעתו
- 21 נשלחה באופן המאפשר לאמת את זהותו, מגדילה את הסבירות שהוא הצליח לפרוץ שוב
- 22 למערכות.
- 23 50. טענת התובעת שנתבע 3 הוא זה שפרץ למערכותיה מעידה שאכן אירע אירוע דליפה.
- 24 51. המסמך שעליו חקר ב"כ התובעת את נתבע 3 לא הוגש לבית המשפט מפני שלא היה זה הקובץ
- 25 ששודר בכתבה, והתובעת משקרת בעניין זה, מטעה ומסלפת.
- 26 52. תע"צ 2 (מטעם משרד הפנים) קובעת שמקור הקובץ שהועבר הוא במפלגת הליכוד. מכאן עולה
- 27 שכדי להשיגו היה צורך לפרוץ למערכות התובעת, או שמדובר בהתרשלות בהגנה על מערכות
- 28 התובעת מצד מי מעובדי הליכוד.
- 29 53. התובעת בחרה שלא לזמן את עובד הציבור לחקירה נגדית בנוגע לתע"צ.
- 30 54. עצם קיומו של המסמך שהוצג למשרד הפנים, ואשר היה זמין בערוץ טלגרם שבו חברים עשרות
- 31 אלפי אנשים, מוכיח את הפריצה למערכות התובעת.
- 32 55. התובעת יכולה הייתה להגיש את הדוחות המעידים על מקור הפריצה, אך סירבה לעשות כן.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

56. נטען שתע"צ 1 (הרשות להגנת הפרטיות) קובעת שלא נמצאה אינדיקציה לכך שיש קשר בין הקובץ שדלף ובין התובעת, אך הוסיפה שטרם הושלם הליך הבדיקה.
57. הרשות הצהירה שהתובעת הכניסה מילים לפיה ודרשה ממנה להפסיק לעשות כן, ובכך הוכיחה את רמת האמון הנמוכה שהיא רוחשת לה.
58. התובעת נמנעה מהבאת מנהל אבטחת המידע שלה לעדות, על אף שנכח באולם במהלך הדיונים. כמו כן נמנעה מהעדת החוקר אשר ערך, לטענתה, בדיקות מסוימות, וכן נמנעה מהעדתם של מי מחברי מפלגת הליכוד. התובעת לא הביאה עדות כלשהי להוכחת נזקה.
59. התובעת נמנעה מהצגת דוח בדיקת החדירה שערך אלכס פלג, זאת על אף שהצהירה בתחילה שתגיש אותו, ונמנעה מהגשת מסמכים אחרים שאליהם נדרשה. חזקה על בעל דין שנמנע מהבאת מסמך שאילו היה מגיש אותו היה המסמך פועל לרעתו.
60. התובעת נכונה לשקר כפי שהוכח מתגובת מר ימין לאירוע האבטחה משנת 2021 שסוקר בכתבה בעיתון כלכליסט, כאשר טען שלא ניתן לזהות את מקור הדליפה. מתע"צ 2 עולה שלא כך היו פני הדברים.
61. התובעת שיקרה לכל אורך ההליך, כאשר טענה ללא בסיס שהנתבע מונע ממניעים זרים, שהוא אדם מפוקפק, ושמתנהל נגדו הליך משפטי (ההליך נסגר בדחיית התביעה).
62. גם בדליפה שאירעה במערכות התובעת בשנת 2020 שיקרה התובעת בקשר לפריצה למערכותיה, האשימה אחרים, ושיקרה לרשות.
63. מר ימין הצהיר בתצהירו שמחק כל מידע הנמצא בחזקתו. לאחר מכן, במסגרת בדיקה של הרשות להגנת הפרטיות, התברר שהמידע לא נמחק, ואף מוזג עם מידע אחר. אף אם לא שיקר במזיד, עולה מכך הודאה בהתרשלות באבטחת מידע.
64. שקרים נוספים של מר ימין נוגעים למספר אירועי האבטחה שהתרחשו במערכות התובעת בכך שהצהיר שהיה אירוע אחד ואחר כך הודה שהיו שני אירועים; מועד פניית נתבעת 2 אליו; עדכון הרשות להגנת הפרטיות בנוגע לאירוע הדליפה בכך שטען שעדכן את הרשות לפני האירוע ולאחר מכן הצהיר שהרשות היא שפנתה אליו בעקבות הפרסומים; הטענה שאלקטור אינה מחזיק, טענה שהודה בהמשך שלא הייתה נכונה; הטענה שמקור המידע שדלף בשנת 2020 לא היה בתובעת, זאת בניגוד לקביעת הרשות להגנת הפרטיות; הטענה שאין ראשית ראיה לכך שהקובץ התגלגל לרשת האפלה, זאת בניגוד לדו"ח הרשות; ועוד.
65. נתבע 3 התנהל באופן אחראי ותוך שמירה על סטנדרט עיתונאי. הוא הכיר את זהותו האלקטרונית של הפצחן וזיהה אותו, והעיד ששיתוף הפעולה עימו הוביל למספר תחקירים נוספים. כמו כן העיד שאין ביכולתו לאמת את הפריצה באופן מלא, וכי העביר את המידע כולו לנתבעת 2.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 66. בכתב התביעה, בחקירות ובסיכומים, לא מיוחס לנתבע 3 "פרסום". הנתבע 3 לא כתב כתבה,
- 2 ולא אמר אמירה פומבית. לטענותיה של התובעת שהוא זה שעמד מאחורי "ציוץ מחדש" לא
- 3 הובאו ראיות.
- 4 67. מהפסיקה עולה שרף ההוכחה להגנת אמת בפרסום אינו גבוה, וכי די בהצגת הטענות לצד
- 5 התגובה, אשר מאפשרים לציבור לשפוט, כדי ליהנות מההגנה.
- 6 68. לנתבע 3 עומדת גם הגנת תום הלב, שכן מסר ידיעה לעורך אמצעי תקשורת כדי שהלה יבחן את
- 7 שאלת פרסומה, כלשון החוק. נוסף על אלה, מסר שהפצחן טוען לפריצה, ולא שהתרחשה פריצה
- 8 בפועל.
- 9 69. כדי לשלול את הגנת תום הלב, על התובעת להוכיח חוסר מידתיות, כוונה לפגוע, רצון רע או
- 10 ידיעה של ממש והטעיה, ואת כל אלה כשלה התובעת להוכיח.
- 11 70. התובעת לא הוכיחה שנתבע 3 לא האמין באמיתות הפרסום. ההיפך, הנתבע 3 האמין לפרסום
- 12 בעקבות היכרותו עם הפצחן ועם פרצות האבטחה במערכות התובעת. כך גם לא הוכיחה
- 13 התובעת שהנתבע 3 לא ערך בדיקות לאימות הטענות. אדרבה, הנתבע 3 זיהה את הפצחן כמי
- 14 שהעביר את המידע באירועים קודמים, זיהה את המידע כמפנה לספר הבוחרים של שנת 2021,
- 15 וזיהה שהקובץ מכיל מידע עדכני ולא ישן.
- 16 71. על פי פקודת הנזיקין, לא יזכה תאגיד בפיצויים אלא אם נגרם לו נזק, ונזק כלשהו לא הוכח.
- 17 72. לתובעת לא היה מעולם שם טוב שבו ניתן היה לפגוע, בשל אירוע דליפה במאגרי המידע שלה
- 18 בעבר.
- 19 73. ראוי לחייב את התובעת בהוצאות הנתבע, אף אם תזכה בהליך, בשל הגשת הליך סרק מנופח.
- 20
- 21 **תמצית טענות נתבעים 1 ו-2**
- 22 74. במסגרת ההליך הוכח שחשד לפריצה היה ועודנו קיים, באופן המקיים הגנת אמת בפרסום
- 23 והגנת עיתונות אחראית מכוח חוק איסור לשון הרע.
- 24 75. הוכח ברף ההוכחה הנדרש בהליך אזרחי, שמערכות התובעת אכן נפרצו.
- 25 76. התובעת הוכיחה רשלנות מקיפה בתחום אבטחת המידע, ורשלנות זו משפיעה על יסוד החבות,
- 26 הקמת ההגנות, ונזיקה הנטענים.
- 27 77. הפריצה למערכות התובעת בשנת 2020 אינה שנויה במחלוקת, ובעטיה פרסמה הרשות להגנת
- 28 הפרטיות קביעות חמורות ביחס לתובעת.
- 29 78. הפרסום מושא התביעה עסק בטענות של פצחנים שפרצו שוב למערכות התובעת. הן בכתבה
- 30 ששודרה, והן בכתבה באתר האינטרנט, צוין שוב ושוב שמדובר בחשש ובטענות לפריצה.
- 31 הפרסום לא התיימר להכריע אם פריצה אכן אירעה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

79. נתבע 3 הצהיר, ועדותו לא נסתרה, שלכל מקור בתיבת ההדלפות שלו יש מספר מזהה, המורכב מ-12 מילים שונות, המאפשר תקשורת מתמשכת אישית עימו. מהותו של אותו פצחן אינה משנה כלל, שכן הוא כבר הוכיח בעבר שביכולתו לפרוץ למערכות התובעת.
80. לא הוצגו ראיות לכך שהתובעת תיקנה את מחדלי האבטחה שלה, חרף התחייבויותיה להגיש דו"ח שמבסס זאת. התובעת נמנעה מהגשת תצהיר מטעם מנהל אבטחת המידע שלה. הימנעות מהגשת ראיה מקימה חזקה שהראיה הייתה פועלת לרעת הנמנע לו הייתה מוגשת.
81. נתבע 3 הוא מומחה בתחום אבטחת המידע, והמידע שהפצחן מסר נראה לו אותנטי על סמך דיווחיו הקודמים.
82. אין ממש בטענה שפעולותיו של נתבע 3 מהוות עדות מפי השמועה, שכן הוא הגורם אשר קיבל מהפצחן את ההודעות, הן בפריצה שהתרחשה בשנת 2020 והן בפריצה מושא התביעה.
83. התובעת לא הוכיחה שערכה בדיקה כלשהי לאחר פנייתה של נתבעת 2, או שערכה שיחה עם הרשות ביום פרסום הכתבה. גרסתה הראשונה לשיח עם הרשות הוכחה כשקרית, שכן סעיף 2 לתע"צ קבע שהפניה הראשונה לרשות נעשתה רק שבוע לאחר שידור הכתבה, ולא ביום הפרסום כפי שנטען על ידה.
84. בשונה מעיתונות כתובה, בכתבה שמשודרת בטלוויזיה, לא יתכן שהצופה הסביר יקרא את הכתובית בתחתית המסך בלי לשמוע את הנאמר בכתבה. כך, שגם אם בכתובית לא צוין שמדובר ב"חשש", הרי שבכתבה עצמה נאמר הדבר מפורשות. הכתובית דיווחה אמת בהתאם למאזן ההסתברויות, ולכן גם היא מוגנת תחת הגנת תום הלב. מכל מקום לכתובית אין קשר לנתבעת 2.
85. לאחר שידור הכתבה התקבלו חיזוקים נוספים לאמיתות תוכנה. הפצחנים הדליפו פרטים של בוחרים וייחסו את מקור הנתונים לתובעת. הרשימה כללה לראשונה פרטים של פעילי מפלגת הציונות הדתית, וזו הוכחה שמדובר בדליפה חדשה. העובדה שמדובר בקובץ בוחרים חדש, קיבלה ביטוי גם בתע"צ שערך אופיר בן שלום.
86. זמן מה לאחר מכן, הופץ מייל אנונימי נוסף המפנה לאתר הדלפות. הפצחנים ייחסו את המידע לאלקטור.
87. לאחר שבוע נוסף, נחשפו פרטיהם האישיים של 6.5 מיליון בוחרים. לפחות אחד מהקבצים אומת כעדכני, וזאת בהתאם למספרי הקלפיות. על פי הפסיקה, אמיתות הפרסום יכולה להיות מוכחת גם באמצעות ראיות שלא היו בידי המפרסם בעת הפרסום.
88. לאורך ההליך ניסתה התובעת "לגמד" את אירוע הפריצה החמור שאירע שנה קודם לפרסום, אירוע אשר פורט בדו"ח הרשות ככזה המאפשר עשיית מגוון פעולות זדוניות כגון הונאה וגניבת זהות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

89. הפריצה החמורה הקודמת, ממחישה היתכנות סבירה לפריצה נוספת. אף מנכ"ל התובעת
- הסכים מפורשות ש"בוודאי שצריך להיות ספק" לגבי חברה שנקבע שכבר שיקרה בעבר.
90. אין להעניק משקל להכחשות התובעת בנוגע לפריצה, שכן בהכרעת הרשות נקבע שאף בפריצה
- הקודמת שהתרחשה, טענה התובעת את אותן טענות בדיוק, בעודה משקרת ביודעין.
91. לאחר שקיבלה הרשות מהתובעת את הקובץ שאמור היה להוכיח שמקור הזליגה אינו במערכות
- התובעת, סירבה הרשות לקבוע שלא הייתה פריצה.
92. הפריצה הוכחה במסגרת ההליך, לפחות ברף הנדרש במשפט האזרחי. שני מומחים בעלי שם
- בתחום אבטחת המידע, העידו שברמת ודאות גבוהה, מקור הפריצה מצוי במערכות התובעת.
93. העד רן בר-זיק הגדיר את חולשת האבטחה של התובעת כ"רשלנות רבתי" והעיד שעל מחדליה
- מלמדים בקורסים באקדמיה, וכי בכל שנות ניסיונו המקצועי לא ראה פירצה שכזו. כן הצהיר
- שהסיכוי שמקור הדליפה שסוקרה בכתבה הוא בנתבעת, הוא גבוה מאוד, והסבירות למקריות
- בזהות הנתונים שנבדקו לאלה של התובעת, היא אפסית.
94. הורם נטל ההוכחה שפריצה אכן התרחשה, ועל התובעת מוטל להוכיח שמערכותיה לא נפרצו.
95. אין להקיש בין התע"צ שעליו נשענת התובעת המשקף את הסטנדרט להטלת סנקציות מטעם
- הרגולטור בגין פריצה שהתרחשה, ובין הסטנדרט העיתונאי הנדרש לדיווח בדבר חשד לפריצה.
- הטענה שאין לפרסם חשדות, עלולה לשתק את עבודת העיתונות שהיא עבודה חשובה.
96. טענת התובעת כי "תע"צ קבעה חד-משמעית שאלקטור לא נפרצה" אינה נכונה, ונשענת על
- קביעות עמומות המבוססות על כך שלא נערכה בדיקה ספציפית הקשורה לאמור בכתבה.
97. תע"צ של אגף הסייבר קובעת שהמידע שדלף שייך לליכוד, וכי הוא מידע חדש. התובעת לא
- הצביעה על מקור אחר שמחזיק במאגר מידע זה.
98. כלל הראיות מוכיחות, ברף הנדרש במשפט אזרחי, שמערכות אלקטור נפרצו.
99. הנתבעים פרסמו את הכתבה בתום לב, והתובעת לא הצליחה לשלול את הגנת תום הלב
- העומדת להם, שכן הדברים פורסמו כשהנתבעים 11-2 מאמינים באמיתות הפרסום וללא כוונה
- לפגוע בתובעת.
100. לנתבעים עומדת הגנת סעיף 15(2) לחוק, משפעלו בסבירות מתוקף חובתם העיתונאית.
101. נוסף על כך, עומדת לנתבעים הגנת סעיף 15(4) לחוק, שכן הפרסום היה הבעת דעה על
- התנהגות הקשורה בעניין ציבורי, שעניינו חשש לדליפת פרטים אישיים של אזרחים.
102. טענות התובעת שלפיה הנתבעים לא עדכנו את הכתבה ומשכך נשללת מהם הגנת תום הלב,
- שגויות. מעבר לכך שלא ברור במה יש לעדכן, הרי שלא עומדת לנתבעים חובה בהתאם לדין או
- להלכה לעשות כן. נוסף על כך, כאשר הציעה נתבעת 2 לעדכן את הכתבה אם יתברר
- שהאפליקציה לא נפרצה, לעגה לכך התובעת והצהירה שמדובר באבסורד ובסימן לסטנדרטים
- עיתונאיים נמוכים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

103. בניגוד לטענת התובעת שלפיה הנתבעים לא ערכו בדיקות טרם הפרסום, הנתבעת 2 ערכה שורת בדיקות, הן עם הנתבע 3 והן עם מקורות חיצוניים כמו מומחים שונים והרשות להגנת הפרטיות, אשר עודדה אותה לפרסם. נתבע 3 התייעץ עם מומחה והעביר לו את החומרים הרלוונטיים.
104. בניגוד לטענות התובעת, העידו המומחים שסימנים רבים הצביעו על דליפת הקובץ מאלקטור דווקא, כמו למשל הימצאות הסיסמאות שעליהן הצביעה התובעת כמוכחות את ההיפך.
105. טענות התובעת הוכחו כשקריות בנוגע לבדיקת הקובץ, בנוגע למועד יצירת הקשר עם הרשות, ובנוגע לקביעת הרשות, לכאורה, שלא התרחשה פריצה, קביעה שהוכחה באופן חד משמעי מצד הרשות שאף דרשה מהתובעת לחדול מאותם "פרסומים מטעים" לגביה.
106. מנכ"ל התובעת מסר גרסאות סותרות, שקריות וכבושות.
107. בין היתר טען המנכ"ל שנתבעת 2 פנתה אליו לקבלת תגובה רק בשעה 18:18. הוכח שהנתבעת פנתה אליו גם בשעה 15:24 ובשעה 15:47.
108. התובעת מסרה לביהמ"ש תצהיר שקרי שלפיו ביערה את פנקסי הבוחרים לאחר הבחירות, בזמן שהרשות איתרה אצלה 7 עותקים שלהם. בנושא זה הודה מנהל התובעת כי "התצהיר היה נכון באופן חלקי".
109. טענות התובעת שהכתבה פורסמה ללא תגובתה, אינה אמת, כפי שאף הודה מנכ"ל התובעת בעדותו. התובעת בחרה להסתיר בכתבי בי-דין שהגישה את שידור התגובה, באופן העולה כדי הטעיית בית המשפט. כל תגובות התובעת פורסמו בהרחבה, וממילא לא הייתה צומחת כל תועלת משיהוי הפרסום.
110. הטענה שנתבעת 2 לא המתינה לתגובת תרם הפרסום, היא גרסה כבושה ושקרית. השיחות המוקלטות מצביעות על כך שמנכ"ל התובעת הודה לנתבעת 2 שפנתה אליו טרם הפרסום, וכלל לא ביקש ממנה לדחות את השידור.
111. על פי קביעת בית המשפט העליון בנוגע לחזקת השקר, המשקר ביודעין בדבר אחד, משקר בכל עדותו, וכך יש להתייחס לעדויות שהביאה התובעת.
112. טענות התובעת בדבר שיתוף הכתבה ביוטיוב מהוות הרחבת חזית אסורה, וממילא הדבר לא הוכח.
113. הטענה בדבר הפרת תקנון האתיקה של העיתונות מהווה אף היא הרחבת חזית אסורה שהנתבעים מתנגדים לה.
114. אין לצפות מעיתונאי לנצור מידע בעל עניין ציבורי המגיע לידי. קיימת חשיבות ציבורית לדיווח על חשד לפריצה למערכת שכזו, בסמוך למועד שבו התעורר החשד.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

115. טענות התובעת בנוגע להשתייכותם הפוליטית של נתבעים 2 ו-3 ובנוגע לכך שהנתבע הוא הפצחן בעצמו, לא הוכחו וממילא אינן רלוונטיות שכן אין הן משנות את העובדות שחוללו את הפרסום.
116. התובעת לא הוכיחה שנגרם לה נזק כלשהו מפרסום הפריצה, וכן לא הוכיחה שהפרסום בתאגיד השידור כאן 11 הוא שגרם לנזק, ולא פרסומים על פריצות קודמות בכלי תקשורת אחרים. סעיף 7א' לחוק נועד לפצות את מי שאינו יכול להוכיח את שיעור הנזק שנגרם לו, ולא את מי שלא נגרם לו נזק כלל.
117. דין תביעתה של התובעת לפיצוי בגין עוגמת נפש להידחות, שכן התובעת היא תאגיד, אשר לא נגרמת לו פגיעה רגשית.
118. התובעת לא הוכיחה את מספר הפרסומים שפורסמו, וממילא מדובר במסכת פרסומים אחת, בהתאם לעקרונות שקבע בית המשפט העליון.
119. לחלופין, נטען שסעיף 22 לחוק איסור לשון הרע מהווה בסיס להפחתת הפיצוי ככל שיקבע, מתוך התחשבות בשמה הרע של התובעת, בעברה, ובמעשיה הפגומים, נוכח הפריצה החמורה והמוכחת שאירעה שנה טרם הפרסום. אף ראש המוסד לשעבר מר תמיר פרדו אמר על התובעת דברים בזו הלשון: "אלקטור של הליכוד היא כמו קורונה, מי שמחזיק בה מסכן חיים של ישראלים".
120. אף אם תימצא הפרה כלשהי בהתנהלות הנתבעים, ראוי לפסוק לתובעת לכל היותר פיצויי בוז המבטאים סלידה מהתנהגותה הבריונית וממחדלה.
121. שקריה של התובעת הוכחו במהלך ההליך, ויש לדחות את תביעתה על בסיס זה בלבד.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

122. חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), מגדיר לשון הרע כדבר שפרסומו עלול להשפיל אדם, לבזותו, או לפגוע בו במשרתו, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו. החוק קובע במפורש כי המונח "אדם" בסעיף זה כולל "יחיד או תאגיד", ובכך מכיר בזכותו של תאגיד לשם טוב וביכולתו לתבוע בגין לשון הרע (סעיף 1 לחוק).
123. למפרסם עומדות הגנות שונות, ובכלל זה הגנת "אמת הפרסום" (סעיף 14 לחוק), הדורשת שהתוכן שפורסם היה אמת ושיש בפרסום עניין ציבורי; הגנת "תום לב" (סעיף 15 לחוק), החלה בנסיבות שונות, ובין היתר כאשר הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר או שהיווה הבעת דעה על התנהגות בנושא בעל עניין ציבורי (סעיף 14 לחוק).
124. נוסף על כך, הכירה ההלכה הפסוקה בהגנה מיוחדת לעיתונאים המכונה "הגנת העיתונאות האחראית", המעוגנת בסעיף 15(2) לחוק. סעיף זה קובע שהגנת תום לב תעמוד למפרסם אם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "היחסים שבינו ובין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או
2 חברתית לעשות אותו פרסום". בפסק הדין בעניין פרשת סרן ר' (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר
3 אילנה דיין-אורבך (08.02.2012)), נקבע שלאמצעי התקשורת עשויה לעמוד הגנה זו גם בנוגע
4 לפרסומים שיש בהם עניין ציבורי כללי, ולא רק במקרים של סכנה מידית לחיים או לרכוש.
- 5 125. הגנת העיתונאות האחראית מותנית בקיומם של שלושה תנאים מצטברים: ראשית,
6 הפרסום צריך לעסוק ב"עניין ציבורי משמעותי"; שנית, הפרסום צריך להיעשות "תוך עמידה
7 בסטנדרטים מחמירים של עיתונאות אחראית"; ושלישית, הפרסום צריך להיעשות "בתום-
8 לב". במסגרת דרישת תום הלב נבחנת גם העמידה בסטנדרטים של עיתונאות אחראית.
9 סטנדרטים אלה כוללים, בין היתר, את טון הפרסום וסגנונו, ובכלל זה הימנעות מלשון חד
10 משמעות בעניינים שאינם ודאיים; נחיצות החלק הפוגעני; ומתן מקום הוגן לתגובת הנפגע. נטל
11 הוכחת ההגנה מוטל על המפרסם.
- 12 126. אשר לפרסום חשדות, הכירה הפסיקה בגישת "אמת לשעתה". על פי גישה זו פרסום
13 חשדות בנוגע לאדם, כאשר הוא משקף את המציאות כפי שהייתה ידועה בעת הפרסום בהתאם
14 ליכולות בירור סבירות של עיתונאי, יחסה תחת הגנה זו, גם אם בדיעבד הופרכו החשדות. על
15 הפרסום להתייחס לחשדות ולא להציג כעובדות מוגמרות. הגישה המכונה גישת "האמת
16 במלואה", דורשת פרסום עדכון אם החשדות הופרכו (ראו: סעיף 14 לחוק; ת"א (שלום ת"א)
17 9682-12-20 מרדכי אשרף נ' ידיעות אחרונות בע"מ (27.12.2023)).
- 18 127. חיסיון עיתונאי, המגן על מקורות מידע, עלול להקשות על עיתונאי להוכיח את הגנותיו
19 מפני תביעת לשון הרע, שכן הוא אינו יכול לחשוף את מקורותיו. עם זאת, ההסתמכות על
20 החיסיון אינה מונעת מעיתונאי להוכיח את תום ליבו, ואין להסיק מכך שהוא חסר תום לב. על
21 עיתונאי אחראי לתעד את התנהלותו מול מקורותיו ואת פעולות התחקיר שערך, כדי שאם
22 יידרש לכך יוכל להתגונן באמצעות ראיות שאינן חסויות (ראו: רע"א 6557/20 ערוץ 10 החדש
23 בע"מ נ' שרת התרבות והספורט - ח"כ מיירי רגב (13.03.2024); ת"א (שלום ת"א) 24673-01-
24 23 שמואל סוג'יי שמש נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ (14.06.2025)).
- 25 128. אם העיתונאי יוכיח שהפרסום נעשה באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק (כגון
26 במסגרת "הגנת העיתונאות האחראית") ולא חרג מתחום הסביר, תקום חזקה שפעל בתום לב,
27 והנטל לשלילת תום הלב יעבור אל התובע (סעיף 16(א) לחוק; ת"א (שלום ת"א) 54653-02-14
28 אגודת העיתונאים בתל אביב (ע"ר) נ' רשות השידור (01.09.2021)).
- 29
- 30 **מן הכלל אל הפרט**
- 31 129. בהסתמך על גישת "אמת לשעתה" שהוזכרה לעיל, לא מצאתי שיש צורך לדון בשאלה אם
32 אכן נפרצו מערכות התובעת אם לאו. בשל הפריצה הראשונה, ובשל הזהות, לכאורה, שבין

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הפצחן שפרץ לראשונה ובין הפצחן שדיווח על החשד לפריצה החדשה, התקיים יסוד סביר
- 2 לחשד שאירעה פריצה נוספת. הכתבה, ברובה המכריע, כפי שפורסמה הן בטלוויזיה והן
- 3 באינטרנט, מציינת שמדובר בחשד לפריצה.
- 4 130. אשר לכותרת המלווה בתחתית המסך ("סופר"), שלפיה "פרטי ספר הבוחרים נפרצו",
- 5 הוכח שהנתבעת 2 לא כתבה ולא פרסמה טקסט זה (פרוטוקול מיום 2.7.2024 עמ' 25). מכל
- 6 מקום, יש לבחון את הפרסום בכללותו ולא לבחון רכיב בודד זה או אחר. כאשר כותרת הכתבה
- 7 באתר ציינה במפורש "האקרים טוענים כי פרצו שוב", כאשר בגוף הכתבה נעשה שימוש בביטוי
- 8 "כנראה נפרצה שוב", וכאשר תגובת התובעת המכחישה הובאה בהרחבה, הרי שהצופה הסביר
- 9 קולט את המכלול, ואין במקטע קצר זה כדי להשפיע על התמונה הכוללת ועל המסקנה שבאה
- 10 בעקבותיה.
- 11 131. התובעת נסמכה על תעודות עובד הציבור מטעם הרשות להגנת הפרטיות כראיה לכך שלא
- 12 התרחשה פריצה בשנת 2021. טענה זו אינה יכולה להתקבל. סעיף 6 להודעת המדינה בדבר
- 13 הגשת תע"צ קובע במפורש שלא בוצעה כל בדיקה במהלך שנת 2021, ובפרט לא בוצעה בדיקה
- 14 שקשורה לאמור בכתבה. כלומר, התע"צ אינה קובעת שלא הייתה פריצה, אלא היא מציינת
- 15 שלא נערכה בדיקה בעניין. העדר בדיקה, אינו שולל את ההתרחסות הנטענת. יתרה מכך, תע"צ
- 16 2 מאשרת שמקורו של הקובץ שהודלף הוא בספר הבוחרים שנמסר למפלגת הליכוד, לקוחתה
- 17 של התובעת.
- 18 132. למעלה מן הצורך יצוין שהוצגו ראיות ממשיות התומכות בכך שפריצה אכן התרחשה. שני
- 19 מומחי סייבר (בר-זיק ורותם) העידו ברמת וודאות גבוהה שמקורו של הקובץ שדלף הוא
- 20 באלקטור, זאת בהתבסס על כותרות עמודות ייחודיות ומבנה הקובץ (פרוטוקול מיום 2.7.2024
- 21 עמ' 54-75); תע"צ משרד הפנים אישרה שהקובץ הוא ספר הבוחרים של מפלגת הליכוד,
- 22 והליכוד היא לקוחה של התובעת ומחזיקה במאגר זה; הפצחן ("סתיו") שפרץ בהצלחה
- 23 למערכות אלקטור בשנת 2020, עובדה שאינה שנויה במחלוקת, הוא שהודיע על הפריצה בשנת
- 24 2021; והתובעת עצמה הודתה בדיון קדם-משפט כי "ניסו לפרוץ לנו וראינו את זה" (פרוטוקול
- 25 מיום 31.1.2022 עמ' 3 שו' 4-11). ראיות אלה מחזקות את המסקנה שהפרסום מיוסד על אדנים
- 26 סבירים.
- 27 133. בחינת קיומם של התנאים המצטברים להוכחת הגנת העיתונאות האחראית מעלה שההגנה
- 28 הוכחה כפי שיפורט לקמן:
- 29 א. הפרסום עסק ב"עניין ציבורי משמעותי", פריצה למערכותיה של חברה האוחזת
- 30 בפרטיהם האישיים של מיליוני אזרחים, ואשר הוכחה פריצה קודמת למערכותיה.
- 31 ב. הפרסום נעשה "תוך עמידה בסטנדרטים מחמירים של עיתונאות אחראית".
- 32 סטנדרטים אלה כוללים דרישות לאימות עובדות, הסתמכות על מקורות מהימנים,
- 33 מתן הזדמנות הוגנת לתגובת הנפגע, הצגה מאוזנת של העובדות, הימנעות מלשון חד

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 משמעות, והפרדה בין עובדות לדעות, כל זאת תוך אמונה סובייקטיבית באמיתות
- 2 הפרסום.
- 3 לאחר שבחנתי את הבדיקות שערכה הנתבעת 2 בטרם הפרסום, מצאתי שאלה עמדו
- 4 בסטנדרטים הנדרשים. הנתבעת 2 פנתה לרשות להגנת הפרטיות ונאמר לה שרותרם
- 5 הוא מקור אמין מאוד ואילו אלקטור מקור בלתי אמין (פרוטוקול מיום 2.7.2024 עמ' 49-48);
- 6 היא התייעצה עם מומחי סייבר (בר-זיק ורותם); הצליבה את המידע; והעניקה לתובעת הזדמנויות חוזרות ונשנות להגיב. התובעת לא ביקשה ארכה לתגובה.
- 7 בשל כל אלה הוכח שהנתבעים 1 ו-2 עמדו בסטנדרטים מחמירים של עיתונאות
- 8 אחראית.
- 9
- 10 ג. הפרסום צריך להיעשות "בתום-לב". לשם כך בחנתי, בין היתר, את טון הפרסום
- 11 וסגנונו, ובכלל זה הימנעות מלשון חד משמעית בעניינים בלתי ודאיים, נחיצות החלק
- 12 הפוגעני, ומתן מקום הוגן לתגובת הנפגע. בהתחשב בכלל הנסיבות שהוצגו לי, לא
- 13 מצאתי שנפל פגם בהתנהלות הנתבעים ואלה פעלו במסגרת תפקידם בתום לב.
- 14 134. הפרסום לא חרג מתחום הסביר. הפרסום פורסם על ידי עיתונאים, במסגרת מידע שקיבלו
- 15 ממקור שהרשות להגנת הפרטיות עצמה אפיינה כאמין מאוד (פרוטוקול מיום 2.7.2024 עמ' 49-
- 16 48), ואשר הפצחן שהעביר את המידע אימת את זהותו באותו מנגנון אימות ייחודי שבו השתמש
- 17 בעת הפריצה המוכחת משנת 2020 (סעיף 6.15 לתצהיר רותם). מידע זה נמסר בנוגע לחברה
- 18 אשר שנה קודם לכן חוותה פריצה חמורה שבעטיה מצאה הרשות להגנת הפרטיות 24 כשלי
- 19 אבטחה (נספח 1 לתצהיר שפירא), ואשר מנכ"ל התובעת עצמו הודה כי לנצח תהיה עננה על
- 20 אלקטור (פרוטוקול מיום 19.12.2023 עמ' 68 שו' 13). על כן קמה חזקה שהנתבעים פעלו בתום
- 21 לב, והנטל לשלילת החזקה עובר אל כתפי התובעת.
- 22 135. התובעת טענה שהנתבעים לא פרסמו תיקון לאחר שהתברר, לשיטתה, שלא הייתה פריצה.
- 23 טענה זו נדחת משני טעמים. ראשית, לא התברר שלא הייתה פריצה, כפי שצוין לעיל, התע"צ
- 24 מציינת שלא נערכה בדיקה ותו לא. שנית, ובעיקר, התובעת מעולם לא דרשה פרסום תיקון.
- 25 ההיפך, כאשר הנתבעת 2 הציעה לעדכן את הכתבה אם יתברר שלא הייתה פריצה, כינתה
- 26 התובעת את הצעתה "אבסורד" (סעיפים 20-22 לתצהיר צור). מי שדוחה הצעה לתיקון אינו
- 27 יכול להלין על אי פרסומו.
- 28 136. התובעת לא עמדה בנטל ההוכחה, ולא הצליחה להראות שהנתבעים פעלו ממניע זר כלשהו,
- 29 או באופן שחרג מהסטנדרטים העיתונאיים המקובלים, ואף המחמירים. טענותיה של התובעת
- 30 נסמכו על סברות מחוסרות ביסוס עובדתי שלא הוכחו, כגון שנתבעת 2 שימשה כלי שרת
- 31 פוליטי, ושנתבע 3 "פברק" את המסמך שדלף.
- 32 137. גרסת נציג התובעת נפגמה בשורה של עניינים מהותיים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14336-03-21 אלקטור תוכנה בע"מ נ' תאגיד השידור כאן ואח'

תיק חיצוני:

הנציג טען שמקריינות הכתבה הושמטה עמודה שלמה כדי שניתן יהיה להסיק שההדלפה רלוונטית ביחס לפרטיהם של כלל אזרחי ישראל, ולא ביחס לכמות קטנה של פעילי מפלגה, ובכך להעצים את הדרמטיות של הפרסום. מנגד טען שאצל התובעת מצויים פרטיהם של כלל הבוחרים ולא רק של בוחרים הליכוד. הנציג טען שהעד בר-זיק אינו אמין, ומנגד טען שמעדותו ומפרסומיו הפומביים של העד עולה שאבטחת המידע של התובעת טובה. הנציג לא סיפק הסברים מניחים את הדעת בקשר לאי-העדת הבעלים המשותף של התובעת ולאי הצגת הדוח שערכה התובעת על התנהלותה. הנציג גילה חוסר עקביות לגבי פרטים שונים, למשל לגבי מועד פניית התובעת 2 אליו. סתירות אלה, יחד עם ראיות נוספות שהוצגו, פוגמות באופן מהותי בגרסת נציג התובעת. בהקשר זה הוצגו שישה תצהירי ביעור כוזבים מטעם התובעת (נספח 10 לתצהיר רותם); הנציג הודה שלא אמר אמת לתקשורת בעניין הפריצה משנת 2020 (פרוטוקול מיום 5.12.2023 עמ' 27, עמ' 48); הנציג טען בתצהירו שפנה לרשות להגנת הפרטיות ביום הפרסום, אך התע"צ מוכיחה שהפנייה הראשונה הייתה רק ביום 23.2.2021, שבוע לאחר מכן; והרשות דרשה מהתובעת לחדול מפרסום "פרסומים מטעים" בשמה (תע"צ 3). לאור כל אלה, יש להעדיף את גרסת הנתבעים על פני גרסת התובעת בכל מקום שבו ישנה מחלוקת עובדתית. 138. מכל אלה עולה שלא הוכח פרסום לשון הרע החורג מאמות מידה עיתונאיות סבירות, או מתום הלב הנדרש.

סוף דבר

139. התביעה נדחת.
140. התובעת תישא בהוצאות הנתבעים, בסך 20,000 ₪ לכל נתבע.
141. הסכומים ישולמו לנתבעים עד יום 01.03.2026, ולאחר מכן יישאו ריבית והצמדה כחוק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 60 יום מיום המצאת פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ו, 29 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.

איתן כהן, שופט